

ikke op til det, man kunne kalde et rimeligt politisk mindstemål for kvaliteten af forslag. Men så til sagen, som jeg selvfølgelig skal kommentere.

SF har som forberedelse til regeringskonferencen fremlagt omfattende forslag om større åbenhed og offentlighed i EU. Herunder har vi også fremført kravet om, at den danske regering foreslår at indføre offentlige lister over møder mellem embedsmænd og lobbyister samt en registrering af lobbyisterne. Det er ikke med i forslaget her.

Registrering af lobbyister er jo en model, som man har i den amerikanske kongres, så det er ikke den store revolution; men det er fornuftig politik. SF er altså enig i forslaget, selv om man må indrømme, at det er lidt sent, vi får diskussionen. Det var jo sådan set for over et halvt år siden, der virkelig skulle have været slået til for at presse det her igennem.

Om brugen af hemmelige protokoller er der heller ingen tvivl i SF: vi er imod det. Vi har som bekendt i Europaudvalget stillet os i spidsen for uddeling af en næse til erhvervsministeren for håndteringen af sagen om hemmelige protokoller i sagen om skibsbygningsindustrien og dermed også for fastsættelsen af de retningslinjer, der blev lagt i beretningen for den fremtidige håndtering i Danmark.

Begrænsning af og offentlighed om brug af komiteer er en så væsentlig sag, at jeg egentlig beklager, at man ikke er gået mere i detaljer i forslaget. Det er faktisk en vigtig diskussion. Det vigtigste er, at der bliver mulighed for at trække beslutninger op fra komiteerne til en politisk stillingtagen, og at der bliver offentlighed om arbejdet.

Jeg kan se, at Enhedslisten også er modstander af ekspertkomiteer; det er vi ikke i SF. De er oven i købet utrolig nyttige – ikke altid, men de kan være ganske nyttige – og de er i hvert fald nødvendige i en række sager. Til gengæld er det vigtigt, at de to krav, jeg nævnte før, opfyldes.

Derudover synes vi, at der skal være mere offentlighed omkring, hvilke eksperter der kommer ind i ekspertkomiteerne, sådan at man kan få lidt mere at vide om, hvor de har været ansat før, og hvilke interesser de eventuelt kunne være forbundet med, for det er jo utrolig vigtigt, at det er eksperter og ikke nogen, som man kan mistænke for at være i lommen på et eller andet firma eller have en eller anden interesse. På det punkt er vi altså uenige i det forslag, der er fremsat af Enhedslisten.

Elisabeth Arnold (RV):

De første tre af de mange forslag om EU, vi behandler i dag, handler om offentlighed omkring lobbyvirksomhed, om brugen af hemmelige protokoller og om sanering af komiteer og udvalg i EU. Jeg skal ikke trække forhandlingen i langdrag, men blot sige, at Det Radikale Venstre ikke kan stemme for nogen af beslutningsforslagene, og jeg skal kort begrunde hvorfor.

Først vil jeg om beslutningsforslag nr. B 20 komme med et måske lidt utraditionelt indlæg. Jeg synes faktisk, lobbyismen har mange velsignelser. Jeg synes, det er godt for os politikere og beslutningstagere, at vi kan have kontakt med folk, som ved, hvor skoen trykker, folk, som kender til en bestemt branche, som vi måske ikke selv har noget kendskab til, og folk, som kan forudse virkningerne af nogle af de lovforslag, vi er i gang med at udarbejde. Jeg synes, det kan være meget nyttigt at have kontakt med brugerne eller modtagerne af de indgreb eller ændringer, vi er i gang med at foretage.

Når det er sagt, vil jeg sige, at det selvfølgelig også er vigtigt, at offentligheden har mulighed for at bedømme, hvem der har haft lejlighed til at påvirke en beslutningstager i den proces, der er sket. Men jeg synes ikke, det er den danske regerings opgave at foreslå et sådant system indført i Kommissionen. Jeg synes, det er Kommissionens egen opgave at sørge for, at der bliver åbenhed omkring den slags ting. Jeg synes i hvert fald, det vil være ret utroværdigt, hvis vi fra dansk side fremsætter sådan nogle forslag, når vi ikke engang har det i den danske lovgivningsproces.

Om det næste forslag, beslutningsforslag nr. B 21, om hemmelige protokoller vil jeg sige, at vi fra radikal side er ganske godt tilfredse med det resultat, der indtil nu er nået med den adfærdskodeks, som på dansk initiativ er blevet indført i EU. Vi synes, det er en flot score, at 383 ud af 385 protokoller er blevet offentlige.

Men vi er også klar over, at når vi har internationale aftaler, så må vi respektere, at der af hensyn til andre magter, andre lande, kan være grunde til stadig væk at holde muligheden for hemmelige protokoller åben. Det er det eneste hensyn, jeg i øjeblikket kan se kan tilsige, at vi stadig væk har mulighed for at have hemmelige protokoller.

Der skal ikke være tvivl om, at vi fra vores side ikke ønsker, at de bruges, men vi må accep-